

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2CoCsp/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118207166
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8118207166.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana, v právnej veci žalobcu Z. Č., T. XX.XX.XXXX, H. H. XX, XXX XX H., proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpenému advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, o zaplatenie 1.115,- eur s prísl., o odvolaní strán konania proti rozsudku Okresného súdu Prešov z 28.10.2019, č. k. 20Csp/125/2018 - 162 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.415,- eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.105,- eur od 19.05.2018 do zaplatenia, zo sumy 10,- eur od 09.08.2018 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %.

2. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že žalobca uzatvoril so spoločnosťou G. C. zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej veriteľ poskytol žalobcovi pôžičku vo výške 30.000,- Sk, ktorú sa žalobca zaviazal splácať v 60 mesačných splátkach po 947,- Sk. Rozsudkom rozhodcovského súdu zriadeného pri Slovenskej hospodárskej komore s. r. o. zo dňa 03.11.2009, bol žalobca zaviazaný zaplatiť žalovanému sumu 855,47 eur s prísl. Vo vzťahu medzi stranami konania prebiehalo exekučného konanie na OS Prešov sp. zn. 15Er/85/2010, v priebehu ktorého súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po tom, čo dospel k záveru, že nedošlo k uzavretiu platnej rozhodcovskej zmluvy a rozhodcovský súd nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Súd prvej inštancie poukázal na to, že nebolo potrebné, aby došlo k zrušeniu rozhodcovského rozsudku, keďže išlo o rozhodnutie neexistujúce, a teda ak žalobca plnil v prospech žalovaného po tom čo bola právoplatne zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, žalovaný získal majetkový prospech na úkor žalobcu bez právneho dôvodu. Súd prvej inštancie ďalej zdôraznil, že žalovaný nepreukázal, že je právnym nástupcom veriteľa z spotrebiteľskej zmluvy uzatvorenej 19.11.2004, keďže napriek výzve súdu nepredložil zmluvu o postúpení pohľadávky. Ak by aj žalovaný bol právnym nástupcom pôvodného veriteľa, dospel k záveru, že zmluva obsahuje iba výšku úveru, mesačnú splátku a počet splátok. Údaje o úroku a poplatkoch sa v tejto zmluve nenachádzajú, a preto podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z., nemôže veriteľ od spotrebiteľa požadovať úrok alebo poplatky, ktoré v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedené nie sú. Zmluva tiež neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov a aj so zreteľom na to sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Veriteľ mohol žiadať iba zaplatenie istiny, pričom žalovaný nepoprel

tvrdenie žalobcu, že celá istina bola uhradená. Platby žalobcu realizované v prospech žalovaného od 27.11. 2010 do 22.09.2015 tak predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, ktoré musí žalobcovi vydať podľa predpokladov uvedených v § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že všetky platby, ktoré sú predmetom konania boli pri zasielaní žalovanému označené variabilným symbolom XXXXXXXXXX. Žalobca podľa jeho názoru tak v konaní dostatočne preukázal, že išlo o jeho finančné prostriedky, a preto žalobe v časti zaplatenia istiny 1.115,- eur vyhovel. Príslušenstvo pohľadávky odôvodnil súd prvej inštancie § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR 87/1995 Z. z. Zdôraznil, že dlh vzniknutý bezdôvodným obohatením je dlhom, ktorého zročnosť nie je určená právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu alebo nevyplýva z dohody účastníkov, a preto dlžník je povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal. Za prvú výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia, pokiaľ ide o sumu 1.105,- eur, súd prvej inštancie považoval výzvu z 13.05.2018, zásielka bola vydaná žalovanému 15.05.2018, a preto 19.05.2018 (výzva smerovala na zaplatenie sumy do 3 dní) sa žalovaný dostal do omeškania. Vo zvyšnej časti (10,- eur) súd prvej inštancie za prvú výzvu považoval doručenie žaloby dňa 08.08.2018 a žalovaný sa do omeškania dostal nasledujúci deň. Súd prvej inštancie sa vyporiadal aj s námietkou premlčania nároku, ktorú námietku uplatnil v konaní žalovaný. Zistil, že žalobca sa o vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedel až dňa 25.04.2018, kedy nazrel do exekučného spisu a vyžiadal si kópie rozhodnutí, čo vyplýva z potvrdenia o preštudovaní tohto spisu. Zdôraznil, že pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná preukázateľná vedomosť o vzniku bezdôvodného obohatenia, čo v danom prípade nastalo spomínaného dňa 25.04.2018. Žaloba tak bola podaná na súde prvej inštancie v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe a pokiaľ ide o objektívnu premlčaciu dobu uviedol, že žalovanému bolo dňa 08.08.2012 doručené uznesenie KS Prešov v exekučnom konaní o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Týmto dňom si žalovaný musel byť vedomý, že prijíma plnenie na základe titulu, ktorý odpadol, jeho konanie nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, platí tak v danom prípade 10 ročná objektívna premlčacia lehota a nárok žalobcu za tejto situácie premlčaný nie je.

3. Súd prvej inštancie ďalej posudzoval opodstatnenosť žaloby žalobcu o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle predpokladov § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Uviedol, že porušením práva a povinnosti žalovaným je to, že žalovaný si uplatnil nárok v rozhodcovskom konaní na základe neplatnej rozhodcovskej doložky a žalobca sa úspešne domohol vydania bezdôvodného obohatenia. Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobcu ako spotrebiteľa, dôsledkom takéhoto porušenia je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. Pokiaľ ide o výšku tohto zadosťučinenia, podľa súdu prvej inštancie je tento nárok dôvodný v rozsahu 300,- eur a túto sumu považoval za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobcu ako spotrebiteľa. V prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol a o trovách konania strán sporu rozhodol podľa § 255 a nasl. CSP.

4. Proti tomuto rozsudku, a to proti výrokom I. a III. podal včas odvolanie žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd v tejto časti rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne navrhol v tejto časti rozsudok zmeniť tak, aby žaloba bola zamietnutá a uplatnil si nárok na náhradu trov konania. Žalovaný v odvolaní uvádza, že výrokom súdneho rozhodnutia nebol rozsudok rozhodcovského súdu zriadeného pri Slovenskej hospodárskej komore, s. r. o., sp. zn. EP XXXXX/XX, nikdy zrušený, pričom odôvodnením súdnych rozhodnutí nie je súd viazaný. Zdôrazňuje, že zrušiť rozhodnutie možno len výrokom súdneho rozhodnutia, nie v jeho odôvodnení. Žalobca nikdy nepodal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného zákona, čo súd prvej inštancie nezohľadnil. Preto je potrebné ustáliť, že žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia je nedôvodná, nakoľko právnym titulom, na základe ktorého žalobca požadované platby uhrádzal, boli právoplatne priznané rozhodcovským rozsudkom, ktorý nebol zrušený a názor súdu, že rozhodcovská zmluva je neplatná, nespôsobuje jeho zrušenie, nakoľko zrušenie rozhodcovského rozsudku možno docieľiť len rozhodnutím súdu vo veci samej podľa osobitného právneho predpisu. Nesúhlasí tiež s vyhodnotením dôvodnosti námietky premlčania tak, ako to realizoval súd prvej inštancie. Uvádza, že momentom úhrady každého jednotlivého individuálneho plnenia žalobca musel vedieť kam a z akého dôvodu finančné prostriedky poukazuje, pričom odo dňa pripísania toho-ktorého plnenia žalobcovi začala plynúť subjektívna dvojročná premlčacia doba. Hmotnoprávny nárok žalovaného voči žalobcovi, ktorý v čase prijatia týchto plnení preukázateľne existoval, preto takéto prijatie plnenia nemožno považovať za bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. Žalobca teda podľa jeho názoru uhradil žalovanému len

to, na čo mal žalovaný hmotnoprávny nárok a nemohol sa tak žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohatiť. Na základe týchto dôvodov navrhol žalovaný podanému odvolaniu vyhovieť.

5. Proti tomuto rozsudku, to proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania, podal včas odvolanie aj žalobca, ktorý navrhol v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť tak, aby jeho žalobe bolo vyhovené v celom rozsahu. Má za to, že žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil a týmto skutkom sa dopustil aj trestného činu neoprávneného obohatenia podľa § 226 ods. 1 Trestného zákona. Poukazuje na to, že dátum zročnosti vydania bezdôvodného obohatenia mal byť zohľadnený od okamihu zastavenia protizákonnej exekúcie, čiže dňom 30.05.2011. Od tohto obdobia mal súd prvej inštancie priznávať požadovaný úrok z omeškania. Nesúhlasí tiež s výškou priznaného finančného zadosťučinenia a zdôrazňuje, že žalovaný sa na jeho úkor vedome obohatil, postupoval protizákonne, ku škode žalobcu, a to v trvaní 8 rokov a 5 mesiacov. V prípade žalovaného ide o finančného giganta pôsobiaceho na území SR, čo súd prvej inštancie mal pri rozhodovaní o výške tohto nároku zohľadniť. Preto je žalobca toho názoru, že suma 20.000,- eur, ktorú z uvádzaného právneho titulu žiadal (190,- eur za mesiac porušenia zákonov) je primeraným finančným zadosťučinením pre žalobcu za vedomé porušovanie zákonov žalovaným a za vedomé protizákonné obohatenie sa na jeho úkor.

6. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle zásad vyjadrených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že odvolania strán opodstatnené nie sú.

7. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd SR II. ÚS 78/05).

9. Je potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

10. Podľa § 451 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

11. Ako je zrejmé z vykonaného dokazovania, medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobcom bola dňa 19.11.2004 uzatvorená zmluva o poskytnutí pôžičky a z obsahu Všeobecných obchodných podmienok pôžičky poskytovanej spoločnosťou - právnym predchodcom žalovaného plynie, že zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy a v súvislosti s ňou budú riešené dohodou zmluvných strán, inak budú tieto spory riešené prostredníctvom všeobecného súdu žalovaného alebo v rozhodcovskom konaní rozhodcovským súdom. Žalobca sa vo vzťahu k žalovanému domáha vydania bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že v období od novembra 2010 do septembra 2015 zasielal žalovanému splátky úveru, a to aj po tom, čo v rámci exekučného konania vedeného na OS Prešov pod sp. zn. 15Er/85/2010, bol zamietnutý návrh žalovaného ako oprávneného na vydanie poverenia pre súdneho exekútora uznesením OS Prešov z 30.05.2011, č. k. 15 Er/85/2010 - 12 v spojení s uznesením Krajského súdu Prešov zo dňa 28.06.2012, č. k. 9CoE/48/2011 - 24. Medzi

stranami konania nebolo sporné, že z tohto titulu žalobca uhradil žalovanému sumu 1.115,- eur. Sú prvý inštancie vec správne právne posúdil a opodstatnene žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia vyhovel. Nie je dôvodná odvolacia námietka žalovaného vo vzťahu k nutnosti zrušenia rozhodcovského rozsudku, ktorý v spomínanom exekučnom konaní predstavoval exekučný titul. Súd v predchádzajúcom exekučnom konaní dospeli k záveru, že dohodnutá rozhodcovská doložka v rámci všeobecných podmienok poskytnutia úveru nebola individuálne dojednaná, spôsobovala nevyváženosť v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, išlo o neprijateľnú rozhodcovskú doložku, a teda neplatnú, ktorá nezakladala právomoc rozhodcovského súdu pre jeho vydanie. Pokiaľ teda exekučným titulom malo byť rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktorý nemal právomoc na jeho vydanie, považuje právna teória aj súdna prax takéto rozhodnutie za zdanlivé, ničotné (nulité - paakt), teda z právneho hľadiska za neexistujúce a nikoho nezaväzujúce.

12. Súd prvý inštancie ďalej v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. rozhodol aj o príslušenstve priznanej pohľadávky a správne ustálil obdobie, kedy žalobca vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 563 Občianskeho zákonníka). Súd prvý inštancie sa napokon správnym spôsobom vypořiadal aj s uplatnenom námietkou premlčania žiadaného bezdôvodného obohatenia v zmysle predpokladov § 100 a § 107 Občianskeho zákonníka. Bolo zistené, že po dlhodobom pracovnom pobyte v zahraničí, kedy žalobca zasielal platby v prospech žalovaného, dňa 25.04.2018 z obsahu už uvádzaného spisu OS Prešov, sp. zn. 15Er/85/2010 zistil okolnosti tohto exekučného konania a dozvedel sa o dôvodoch zamietnutia žiadosti žalovaného ako oprávneného o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Žaloba z jeho strany tak bola podaná v dvojročnej subjektívnej premlčacej lehote na súde prvý inštancie, podobne správnym spôsobom bola vyhodnotená aj opodstatnenosť 10-ročnej objektívnej premlčacej doby, ktorú vo veci súd prvý inštancie aplikoval. Nepochybne žalovaný doručením rozhodnutí súdov o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia si musel byť vedomý toho, že od žalobcu prijíma plnenie na základe titulu, ktorý dodatočne odpadol a jeho konanie nemožno hodnotiť inak ako konanie minimálne vo forme nepriameho úmyslu, zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu.

13. Odvolací súd ďalej zdôrazňuje, že v prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje aj Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany jeho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

14. Predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešné uplatnenie porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

15. V súčasnosti účinné znenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. bolo spôsobilé privediť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.06.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z.

16. Žalobca sa v tomto konaní bez akýchkoľvek pochybností úspešne domohol uloženia povinnosti žalovanému vo vzťahu k nárokom plynúcim z predtým uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy. Bol tak naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práv alebo povinností umožňujúcich žalobcovi

požadovať od žalovaného primerané finančné zadosťučinenie v zmysle predpokladov citovaného právneho predpisu.

17. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, ako aj funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradila dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ začal spor s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

18. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a podobne. Za primerané v prejednávanej veci je potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 300,- eur tak, ako to správne určil súd prvej inštancie. Takto priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, resp. jeho právneho predchodcu, ktorý pri dojednaní spotrebiteľskej zmluvy konal závadne.

19. Súd prvej inštancie napokon rozhodol správne aj o trovách konania medzi stranami sporu a žalobcovi vo vzťahu k žalovanému priznal náhradu trov konania v plnej výške aj za situácie, že v časti jeho žalobe o zaplatenie finančného zadosťučinenia nebolo vyhovené v celom rozsahu. Podľa § 255 ods. 1 a nasl. CSP je opodstatnené priznať úspešnej strane plnú náhradu trov, keďže v konaní išlo o prípad, keď výška žiadaného nároku závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie však čo do základu uplatneného nároku.

20. So zreteľom na všetky tieto dôvody odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny postupom podľa § 387 CSP.

21. O trovách tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP. Vzhľadom na výsledok odvolacieho konania, v ktorom bolo rozhodované o odvolaní tak žalobcu, ako aj žalovaného, bolo určené, že žiadnemu z účastníkov sa náhrada trov tohto štádia konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).